

Arrest

nr. 67 654 van 30 september 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. FRERE en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Dawran Khan in het district Archi van de provincie Kunduz. Uw twee oudste broers werkten sinds Karzai aan de macht kwam als aannemers en voerden allerlei bouwprojecten uit in opdracht van andere bedrijven of de autoriteiten. De laatste twee maanden voor u naar Kabul vluchtte, werkte u in opdracht van uw broers aan uw eerste project in Kwaja Bawahuddin in de provincie Takhar. U controleerde de arbeiders op hun werk, en af en toe werkte u als schilder op datzelfde bouwproject. Iemand heeft de Taliban op de hoogte gebracht van jullie werkzaamheden. Op een avond kwam de Taliban plots bij u thuis langs op zoek naar u en uw oudste broers omwille van jullie werkzaamheden. U was op dat moment aan het werk in Kwaja Bawahuddin. De Taliban nam uw vader en uw jongste broer Nasim mee en zou hen

vasthouden tot ze u en uw oudste broers zouden vinden. Uw moeder belde u op en waarschuwde u voor de Taliban en raadde u aan om niet meer naar huis te komen. Twee dagen nadat uw moeder u op de hoogte bracht besloot u om naar uw zus in Karte Naw in Kabul-stad te gaan. Later vervoegden ook uw twee oudste broers u daar. Uw moeder bleef in Dawran Khan. Toen u Afghanistan verlaten had, verliet uw moeder Dawran Khan en verhuisde ze eveneens naar uw zus in Kabul. Via Iran en Turkije reisde u naar België. Op 18 mei 2010 kwam u aan in België. Diezelfde dag nog diende u een asielaanvraag in. Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw taskara en vijf contracten van het bedrijf van uw broers met andere bedrijven voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het voorkomen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw hoofdte zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming geloofwaardig te maken. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in het district Archi in de provincie Kunduz geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie en uw eventuele nood aan bescherming.

Zo bleek uw kennis over verschillende aspecten van de Afghaanse samenleving uitermate beperkt en fragmentarisch. Vooreerst werd vastgesteld dat u weinig kennis bezat van de Afghaanse kalender en deze tijdens gehoor bijna nooit spontaan hanteerde. Telkens u een datum gevraagd wordt, antwoordde u in termen van het aantal maanden of jaren geleden, zonder een concrete datum te kunnen noemen (CGVS, p. 7, 13, 15, 16). Verder bleek u niet te kunnen toelichten in welk jaar u Afghanistan verlaten heeft (CGVS, p. 7) en bleek u niet te weten in welk jaar u geboren bent (CGVS, p. 3). Merkwaaardig genoeg wist u wel correct dat het nu in Afghanistan het jaar 1390 is (CGVS, p. 6). Anderzijds kon u maar moeilijk de maanden van het jaar opnoemen en vergat u de maanden "Qaus" en "Jeddi" (CGVS, p. 6).

Wanneer u gevraagd werd naar feestdagen in Afghanistan stelt u dat "Navruz" gevierd wordt. U kon weliswaar correct meedelen dat dit gevierd wordt als de laatste dag van het jaar eindigt en de dag van het nieuwe jaar begint (CGVS, p. 6), maar dat deze feestdag dan op 1 "hamal" gevierd wordt, kon u vreemd genoeg niet zeggen (CGVS, p. 6).

Uw geografische kennis van de regio waarvan u beweert afkomstig te zijn is dermate onvolledig dat niet aangenomen kan worden dat u uw hele leven in het dorp Dawran Khan, district Archi zou hebben gewoond (CGVS, p. 3). In informatie waarover het CGVS beschikt werd echter geen dorp genaamd Dawran Khan in het district Archi teruggevonden. Het is eveneens vreemd dat geen enkel van de door u opgesomde plaatsen in de buurt van uw dorp terug te vinden zijn in de beschikbare informatie (CGVS, p. 8). Het is merkwaaardig dat u niets spontaan over uw dorp weet te vertellen, maar dat u wel aangeeft de vragen te zullen beantwoorden die het CGVS u stelt over uw dorp (CGVS, p. 8). Het is eveneens opmerkelijk dat u beweerde dat de plaatsen Nawabad, Aka Khel, Gar Tepa en Shah Ravan geen van allen in uw district liggen (CGVS, p. 8-9). Wanneer u geconfronteerd werd met plaatsen als Churagh en Wazir Khan bleek u nog nooit van deze plaatsen gehoord te hebben. Dit is opmerkelijk daar al deze plaatsen volgens de beschikbare informatie in Archi gelegen zijn. U kende wel de plaatsen Bajawri en Qarlagh (Qarlugh) (CGVS, p. 9). U bleef echter op de vlakke toen u gevraagd werd waar deze plaatsen zich dan concreet bevinden (CGVS, p. 9). Uw gebrekkige kennis is eigenaardig, aangezien deze vragen toch wel de regio Archi betreft, waarvan toch zou mogen worden verwacht dat u diverse plaatsen nauwkeuriger zou kunnen situeren, gelet op uw levenslange verblijf in het district. Op de vraag welke provincies er allemaal grenzen aan de provincie Kunduz antwoordde u Takhar, Baghlan en Puli Khumri (CGVS, p. 11). Uit de informatie die bij het administratieve dossier is gevoegd, blijkt nochtans dat de provincie Balkh ook grenst aan de provincie Kunduz. Puli Khumri is dan weer geen provincie maar een district van de provincie Baghlan. Op de vraag welke districten er grenzen aan uw district gaf u spontaan aan dat er zes districten zijn in de provincie Kunduz, en somde u er vijf correct op, maar gaf u geen antwoord op de vraag welke de districten zijn die aan uw district grenzen (CGVS, p. 11). Gezien het ingestudeerde karakter van uw antwoorden op deze controlevragen rijst het vermoeden dat uw kennis van uw regio niet voortvloeit uit uw jarenlange verblijf in Archi. Voorts dient te worden vastgesteld dat uw kennis over de politieke situatie in Archi eveneens ontoereikend is. Zo stelt u te weten dat de gouverneur van Kunduz Ingenieur Mohammad Omar Khan is (CGVS, p. 11). U bent echter vreemd genoeg niet op de hoogte wat zijn etnie is en u schijnt niet te weten tot welke partij hij behoort of sinds wanneer hij gouverneur is van Kunduz (CGVS, p. 11). Wie de vorige gouverneur van Kunduz was, kon u zich niet meer herinneren (CGVS, p. 11). Ook over het districtshoofd blijft u vaag. U weet dat deze persoon van Oezbeekse afkomst is en dat hij bekend is onder de naam Sheikh, maar verder dan dat reikt uw kennis niet (CGVS, p. 11-12). Uw jonge leeftijd en uw gebrek aan scholing kunnen niet als verschoningsgrond worden beschouwd voor het gebrek aan dergelijke kennis. Dat u

enkel deze personen bij naam kent, blijkt dat uw kennis van enkele belangrijke figuren uit Kunduz en Archi bijzonder beperkt is. Ook over een aantal zware incidenten die zich recent in uw district hebben afgespeeld bent u bijzonder beperkt in uw antwoorden. U verklaarde dat er veel incidenten plaatsvinden met de Taliban en u geeft zelfs aan dat de Taliban één keer de districtschef hebben opgeblazen (CGVS, p. 9). Gevraagd naar de datum waarop het incident plaatsvond antwoordde u dat het "iets minder dan twee jaar geleden" moet gebeurd zijn, maar dat u zich niets meer van data of jaartal kan herinneren (CGVS, p. 10). Wanneer gevraagd werd naar de etnie van deze districtschef kon u enkel verduidelijken dat hij Dari en Pashtou sprak, maar dat u van zijn etnie niet op de hoogte was (CGVS, p. 10). U kon eveneens niet verduidelijken tot welke partij hij behoorde (CGVS, p. 10). Het is eveneens opmerkelijk dat u niet weet of hij familie heeft, terwijl deze districtspolitiechef naar wie u blijkbaar verwees in werkelijkheid de broer is van de huidige gouverneur van de provincie Kunduz (CGVS, p. 10). Wanneer u gevraagd werd naar de noodlanding van een vliegtuig in september 2009 in uw regio verklaarde u dat er inderdaad heel lang geleden een vliegtuig landde met wat mensen in (CGVS, p. 13). U beweerde dat het misschien wel mensen van de Taliban waren (CGVS, p. 13). Om welk vliegtuig het ging, kon u echter niet verduidelijken (CGVS, p. 13). In werkelijkheid was het een onbemand ISAF-vliegtuig dat omwille van technische problemen een noodlanding diende te maken in Archi. Verder bent u niet op de hoogte van een zware confrontatie tussen de politie en de Taliban in september 2009 waarbij achttien personen het leven lieten (CGVS, p. 14).

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient eveneens te verwijzen naar de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op datum van 8 juni 2010 in verband met de medische test tot vaststelling van uw leeftijd, en waaruit blijkt dat u minstens 20 jaar en 6 maanden oud zou zijn. Aldus blijkt dat u ouder bent dat u zich voordeet ten opzichte van de Belgische autoriteiten. U trachtte de Belgische asielinstanties te misleiden. Aanvankelijk verklaarde u immers te zijn geboren op in 1994 (zie Verklaring DVZ vraag 4). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u niet meer exact te weten wanneer u geboren bent, maar dat u ongeveer 17 jaar oud bent (CGVS, p. 5). U verklaarde meermaals dat de medische test niet correct is en dat u niet zo oud bent als de test aangeeft (CGVS, p. 5-6, 19-20). U kent uw geboortjaar niet maar baseerde zich voor uw leeftijd op de taskara die u voorlegde (CGVS p. 20). Om redenen die verder worden besproken volstaat een taskara echter niet om de leeftijdsbepaling gedaan door de Dienst Voogdij te ontcrachten. Bovenvermelde opmerkingen laten niet toe u de status van vluchteling toe te kennen. Evenmin kan u de status van subsidiaire bescherming worden toegekend. Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie of herkomst, uw eventuele problemen en uw eventuele nood aan bescherming. De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon. Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te

komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

U legde een aantal documenten voor die uw asielrelaas moeten staven. Uw identiteitsdocument (ofwel taskara) kan een bewijs zijn voor uw identiteit en nationaliteit die hierboven niet wordt betwist. U zou deze taskara hebben verkregen in 1388 via uw broer, maar kon bijvoorbeeld niet verduidelijken wanneer dat precies was (CGVS p. 6). De vijf contracten tussen Abdul Raouf (volgens uw verklaringen uw broer) en een aantal bouwbedrijven vormen geen enkel bewijs voor de identiteit en de hoedanigheid van die personen en bevestigen evenmin uw tewerkstelling bij projecten die uw broer uitvoerde. U weet in het geheel niet wat er in die vijf contracten staat en geeft zelf aan dat in geen van die contracten uw naam vermeld staat, noch weet u welk van deze documenten het contract betreft van het project waar u aan werkte (CGVS, p. 20). U toont hiermee onvoldoende aan voor uw broer gewerkt te hebben aan één van de bouwprojecten in Khoja Bahauddin. Zoals blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt kunnen Afghaanse (identiteits-)documenten eenvoudig en tegen een relatief lage prijs verkregen worden. Veel valse documenten kunnen, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten onderscheiden worden. Afghaanse documenten hebben dan ook een zeer beperkte bewijswaarde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel werpt de verzoekende partij de schending op van artikel 1 van het Verdrag van Genève, en de artikelen 48/1, 48/2, 48/3, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

De verzoekende partij betoogt dat het Commissariaat-generaal aanhaalt dat de verzoekende partij een gebrekkige kennis heeft van Afghanistan. Zij zou een gebrekkige kennis hebben van de Afghaanse kalender, deze niet spontaan gebruiken, en onvoldoende kennis hebben van de Afghaanse maanden. Het Commissariaat-generaal stelt vervolgens ook dat zij onvoldoende geografische kennis heeft van haar streek en er geen informatie terug is te vinden over het dorp waarvan de verzoekende partij afkomstig is. Het Commissariaat-generaal stelt dat zij onvoldoende informatie kan geven over de plaatsen die zij aangeeft te kennen in haar district om te kunnen overtuigen dat zij werkelijk afkomstig is uit dit dorp en er haar ganse leven heeft doorgebracht. Voorts wordt ook gesteld dat zij onvoldoende kennis zou hebben van de politieke situatie in haar regio van herkomst. Het Commissariaat-generaal verwijt de verzoekende partij dat zij niet kan antwoorden op bepaalde vragen omtrent de politieke situatie, en bijvoorbeeld bepaalde details kan geven over een leider maar niet alle informatie kan geven die het Commissariaat-generaal verwacht.

De verzoekende partij betoogt dat zij jong is en geen scholing heeft genoten, en stelt verder dat de medische tests die werden uitgevoerd als resultaat geven dat de verzoekende partij meerderjarig zou zijn, terwijl uit de taskara, het Afghaanse identiteitsdocument dat zij heeft neergelegd, blijkt dat zij 17 jaar is. De verzoekende partij betwist ten stelligste dat zij zou getracht hebben om de Belgische autoriteiten om de tuin te leiden. Het Commissariaat-generaal heeft onvoldoende rekening gehouden met deze elementen bij de beoordeling van het dossier van de verzoekende partij. Zij tracht om bijkomende bewijsstukken over te laten komen om haar identiteit, nationaliteit, en haar recente verblijfssituatie te bewijzen.

Omwille van voormelde redenen is de beslissing van het Commissariaat-generaal niet gestoeld op draagkrachtige motieven, en is de bestreden beslissing derhalve gebrekkig, zo concludeert de verzoekende partij.

2.2. Verzoeker voert de schending aan van artikel 52 van de Vreemdelingenwet, doch zet niet uiteen waarom de bestreden beslissing zou zijn genomen met miskennen van deze bepaling. Het middel is in zoverre dan ook onontvankelijk.

2.3. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker, die zich verzet tegen de motieven van de bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, en dit in het licht van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.4. De Raad stelt vooreerst vast dat de verzoekende partij de talrijke onwetendheden en vaagheden uit haar relaas die zijn weergegeven in de bestreden beslissing niet op concrete wijze betwist. Zij beperkt zich tot de loutere bewering dat zij jong is en geen scholing heeft genoten. Dit zijn echter in het geheel geen afdoende verklaringen voor de vaststellingen met betrekking tot haar voorgehouden verblijf in het dorp Dawran Khan, district Archi in de provincie Kunduz. Vooreerst kan er niet aan worden voorbijgegaan dat de verzoekende partij geen antwoord biedt op het gestelde in de bestreden beslissing, met name dat dit dorp in het district Archi niet kon worden teruggevonden, hetgeen des te meer klemt nu ook de andere plaatsen die de verzoekende partij opsomde als zijnde in de buurt van haar dorp, helemaal niet terug te vinden zijn in de beschikbare informatie die zich in het dossier bevindt. Verzoekers vermeende verblijf in een dorp waarover geen enkele informatie is terug te vinden, is derhalve ongelooftwaardig.

Daarbij komen nog de andere bevindingen van de verwerende partij, zoals opgesomd in de bestreden beslissing, met betrekking tot het gebrek aan kennis van de plaatselijke situatie (het feit dat verzoeker slechts zeer gebrekkige informatie kon verstrekken over een aantal zware incidenten die zich in zijn regio hadden voorgedaan) de dagdagelijkse leefwereld van de verwerende partij (het gebruik van de Afghaanse kalender, het feit dat Nacruz op 1 hamal wordt gevierd.), en de elementaire gegevens met betrekking tot de geografische en politieke constellatie. Zelfs van een persoon met een jeugdige leeftijd kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn beweerd regio van afkomst (RvS 1 oktober 2002, nr. 110.790), zeker nu de verzoekende partij beweert haar hele leven in het dorp te hebben doorgebracht. Daarbij is het niet onbelangrijk vast te stellen dat reeds in de bestreden beslissing werd opgemerkt dat volgens de beslissing van de dienst Voogdij van 8 juni 2010 blijkt dat de verzoekende partij minstens 20 jaar en zes maanden oud is, zodat zij zich ook om die reden niet kan verschuilen achter haar jonge leeftijd. In de mate overigens dat de verzoekende partij er met haar betoog op doelt dat aan haar taskara doorgslaggevend bewijskracht moet worden verleend, en niet aan het resultaat van de medische test, dient erop gewezen dat de Raad in casu niet de bevoegdheid heeft om de rechtmatigheid van de beslissing houdende de leeftijdsbepaling te beoordelen. Deze bevoegdheid komt de Raad van State toe, en de verzoekende partij geeft niet aan, laat staan dat zij aantoonde, dat zij tegen de voormelde administratieve rechtshandeling een beroep zou hebben ingediend en dat dat beroep gegrond zou zijn bevonden. In die optiek moet de beslissing van de dienst Voogdij, uit hoofde van het privilège du préalable en de uitvoerbare kracht van administratieve rechtshandelingen, als rechtmatig worden beschouwd.

2.3. De verzoekende partij betwist voorts ten stelligste dat zij zou getracht hebben om de Belgische autoriteiten om de tuin te leiden. Deze loutere bewering doet niets af aan de vele onwetendheden en vaagheden die haar asielaas totaal ongelooftwaardig maken.

2.4.1. De verzoekende partij legt ter terechtzitting de volgende stukken neer: een brief van de 'Islamitische Regering van Afghanistan', een 'letter of appreciate as supervisor', en foto's.

De brief van de regering van Afghanistan vermeldt het volgende: "Aan de betrokken instantie! De heer Almas Khan (de zoon van Abdul Zaher) heeft een aanvraag ingediend in verband met zijn identiteitsbewijs. De bevoegde instantie heeft voor het verzoek informatie gevraagd aan de dorpsoudsten en dorpschouwen van de plaats. Ze hebben verklaard dat de heer Almas Khan (de zoon van Abdul Zaher) is en dat zijn vader en grootvader afkomstig zijn van het dorp Duran Khan, district Dashti Archa, provincie Kunduz. Op basis van de verklaring van de dorpsoudsten en dorpschouwen bevestigen wij dat de betrokkene afkomstig is van het dorp Duran in het district Dashti Archa te provincie Kunduz. We willen ook bevestigen dat deze verklaring juist is en daarmee de betrokkene person willen helpen en vragen om uw hulp. Bedankt bij voorbaat. Het districtshoofd, (de naam is onleesbaar) ...".

2.4.2. Terzake kan worden volstaan met de vaststelling dat stukken slechts bewijskrachtig zijn wanneer ze ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen worden aangebracht. Dat is, zoals hierboven blijkt, in casu niet het geval. Bovendien blijkt uit het administratief dossier, zoals dat reeds in de bestreden beslissing werd aangegeven, dat Afgaanse documenten een zeer beperkte bewijswaarde hebben omdat valse documenten eenvoudig en tegen een relatief lage prijs kunnen worden verkregen. Hetzelfde kan worden gesteld met betrekking tot het door de verzoekende partij voorgelegde arbeidscontract, dat overigens, na vergelijking met het eerstgenoemde document, betrekking heeft op de vader van de verzoekende partij. De drie omslagen waarmee de verzoekende partij wenst aan te tonen doen aan deze vaststellingen geen afbreuk. De foto's ten slotte waarop de verzoekende partij, naar haar eigen beweringen, te zien is op verschillende plekken in Afghanistan, kunnen uiteraard haar ongelooftwaardige verklaringen met betrekking tot haar verblijf in het district Archi niet ombuigen.

Aangezien de verzoekende partij haar verblijf op geen enkele wijze aannemelijk maakt door haar ongelooftwaardige verklaringen, doen deze stukken niets af aan de motieven van de bestreden beslissing.

2.5. Uit voorgaande is gebleken dat het asielrelaas en de verklaringen omtrent het verblijf van de verzoekende partij in Afghanistan totaal ongelooftwaardig zijn. Derhalve is de Raad van oordeel dat aan de verzoekende partij noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. Immers, zoals reeds in de bestreden beslissing is gesteld, maakt de verzoekende partij het de asielinstanties onmogelijk om de vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin en de werkelijke nood aan bescherming correct in te schatten, temeer nu zulk een vrees moet kunnen worden geobjectiveerd. Dit geldt evenzeer voor wat betreft de subsidiaire bescherming uit hoofde van artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet. Voor wat betreft de situatie als voorzien onder c van deze bepaling, die betrekking heeft op willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict- is het, met betrekking tot de vraag of de verzoekende partij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, noodzakelijk dat de laatste verblijfplaats(en) binnen het land van herkomst worden aangetoond om uit te sluiten dat verzoeker gelet op artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet, afkomstig zou zijn uit een streek waar geen risico aanwezig is. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij, door het afleggen van ongelooftwaardige verklaringen, een dergelijk onderzoek onmogelijk heeft gemaakt.

2.6. Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter,

dhr. T. VALGAERTS,

toegevoegd griffier .

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

A. WIJNANTS